

Projekt Šance se snaží 29 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat. Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

Naše poslání: *Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.*

Vážená paní, vážený pane,

letos to je 29 let, co se snažíme pomáhat. Cítíme to jako naše poslání, dát hladovým najíst, obléct ty, kteří to potřebují, pomoci najít cestu domů těm, kteří ji hledají... ale hlavně – naučit pracovat ty, kteří se učit chtějí, což bývá delší a složitější cesta. 8. ledna 2024 jsme znovu otevřeli službu PRVNÍ POMOC V NOUZI v našem streetworkcentru a 9. ledna 2024 mohli ti, co chtějí svůj doposud nepovedený život změnit, nastoupit do pracovní terapie v Domě Šance.

V úvodu tohoto prvního letošního informačního dopisu Vám chceme především **poděkovat** za Vaši laskavou podporu. Pomoci od Vás si velice vážíme, je pro nás významná a povzbuzující, neboť právě díky Vaší dobré vůli se můžeme v Projektu Šance věnovat klientům – „dětem ulice“ a smysluplně jim pomáhat.

Nový web www.ProjektSance.cz, který jsme v prosinci avizovali, byl s technickými problémy spuštěn až v únoru a ještě nyní je třeba dodělat na něm řadu maličkostí, ale máme z něho radost.

19. ledna přišel do streetworkcentra László. Namátkou si chtěl zkontrolovat, jak provoz centra funguje za jeho nepřítomnosti, a hlavně, zda asistent Pavel klienty příliš nerozmazluje :-). Při této příležitosti se setkal i s Pepou a Alenou, kteří žijí na ulici bez dobrého výhledu do budoucna. Pepa prošel dětským domovem a osud Aleny je podobný. Díky svému mládí chce Pepa za svůj osud ještě bojovat, aby na ulici nezůstal. Alča je na tom trochu huř. Když se jí László na její plány ptal, neuměla odpovědět a spíš ji otázka na budoucnost překvapila. Zatím nevíme, čím si prošla, chce to čas. Vzhledem k tomu, že si spolu nedokázali opatřit ani přístřešek a v lednu spali po Praze na lavičkách v parku, pořídili jsme jim alespoň stan, na jehož nákup by se měli finančně podílet, až to pro ně bude možné. Když si dají dohromady občanské průkazy anebo alespoň prozatímní náhradní doklady, tak mohou nastoupit do pracovní terapie Domu Šance a krok za krokem jim můžeme pomáhat měnit jejich životy.

1. S Jirkou to zkusíme v pracovní terapii v Domě Šance už poněkolidkrát a snad i díky tomu, že v mezichase dospěl, vidí László na konci tunelu světlo, ale je jasné, že bude ještě potřebovat více času, abychom společně překonali trauma z jeho minulosti a mohl se osamostatnit. Vloni jsme mu pomáhali s platbami za bydlení a s MHD po Praze. To už letos zvládá sám. Mnoho práce je ale ještě před námi. 2. I s Radkem to zkusíme už vícekrát, ale jeho výhledy nejsou tak dobré. Vnitřně bojuje s postižením, které není na první pohled vidět, které si s sebou nese už z domova, snaží se s tím bojovat, ale téměř každý den selhává. Zároveň ale chápeme, že dospívání v nefunkční rodině bylo těžké, což dodnes ovlivňuje celý jeho život. I on si už bydlení platí sám z odměn, které za pracovní terapii v Domě Šance dostává a musíme doufat, že složité období, které prožívá, úspěšně překoná. 3. Martinovi dlouhodobě radíme, aby žil „běžněji“, neopíjel se, nefetoval, a neřešil tak svůj útek od nezvládnutých životních situací. Je právě „dítě ulice“, nenechá si poradit. Je natolik poraněný světem dospělých, že už mu nevěří. Ač je svou inteligencí schopen mnohé pochopit, dál klesá, aniž si to uvědomuje. Za všechny své „malé“ infantilní průšvihy dostal podmínku, a úřady s ním už řeší další „malý dětský průšvih“, který ho vzhledem k předešlé podmínce může dostat i do vězení. Bohužel si neuvědomuje, že vězení pro něj bude naprostý pád, i když máme i takové klienty, kterým právě tento zážitek velmi prospěl, protože se báli jej ze strachu o svůj život opakovat. Tak uvidíme. Pomáháme mu alespoň v rámci streetworkcentra, kde si může vyprat a vysušit oblečení, ale hlavně tam pozorně nasloucháme, co nám sděluje a reflektujeme jeho údiv ze světa kolem nás. Těší se, že u nás může s ostatními klienty sdílet svoje zážitky, může se najíst, zkrátka jsme paradoxně jeho ztracenou rodinou. 4. „Dobrý den, pane László, poslal jsem Vám něco málo peněz jako příspěvek alespoň na štědrovečerní večeři pro ty, co to potřebují. Přeju všem požehnané a klidné vánoční svátky a do nového roku hlavně zdraví a dostatek sil. S pozdravem Milan.“ Milan už dlouho naši pomoc nepotřebuje. Díky impulsům od nás v Domě Šance a při pracovní terapii změnil svůj život a naučil se být samostatný, pomáhá si sám. Takové zprávy od bývalých klientů Projektu Šance jsou pro naši nekončící práci povzbuzením. Pro ostatní klienty je vzorem.

Projekt Šance – První preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, které žijí v ČR v zapomenutí...

Vážená paní, vážený pane, dlouhodobě je služba Projektu Šance značně úspěšná, i když to zpravidla znamená opakované šance v rozmezí mnoha let. Ty úspěchy jsou spojené hlavně s trpělivostí a snad i s tím, že od klientů okamžitý úspěch a využití příležitosti neočekáváme. Přesto se nám bohužel nedaří pomoci všem, zvláště pak těm, kteří si zvykli na všude cíhající jednorázovou pomoc, která je toxicky demotivující.

V poslední době je tak velký zájem o praní a sušení prádla ve streetworkcentru, že jsme službu rozdělili do dvou fází a s prvním začínáme už ve 13 hodin, než se vydáme na nákup potravin. Díky tomu dokážeme při každé službě vyprat a vysušit i šest praček. Mít možnost odejít v čistém a suchém prádle znamená pro mnoho klientů udržení důstojnosti, zvláště když se pak v mezičase mohou i osprchovat, vyzvednout si poštu a dostanou občerstvení, na které se vždy moc těší. Nejvíce ale klienti oceňují přátelské/rodinné prostředí, a i když je často nenápadně „ponoukáme“ zamyslet se, nic jim nevyčítáme a ke změnám je nenutíme, dokud k nim nedozrají sami – až pak totiž vzniká reálná šance na trvalou proměnu jejich způsobu života.

Naši hlavní pomocí samozřejmě i nadále zůstává pracovní terapie v Domě Šance, která je prevencí sociálního vyloučení a může klientům doslova měnit život. Díky ní získávají pracovní/sociální/životní návyky, a právě díky ní máme dlouhodobě významné úspěchy, i když je to cesta pomalá, klopotná, a ne vždy se podaří hned na první pokus. Měsíčně od nás mohou klienti získat za pracovní terapii odměnu, která jim pomáhá pokrýt měsíční náklady na jídlo a bydlení. V dílně montují propisky, dělají svíčky z včelího vosku a připevňují knoflíky „pro štěstí“ ke kartičkám, které už znáte:). Když do pracovní terapie v Domě Šance nastoupí noví klienti, tak jim ze začátku pomáháme i s bydlením, aby měli střechu nad hlavou, nedocházeli na pracovní terapii z ulice, a tak silněji pocítili svoji ŠANCI vymanit se z nepříznivého osudu.

Poslání Projektu Šance pro české „děti ulice“ pokračuje, **vážená paní, vážený pane,** a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

László Sümegh
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

I když jsme Štědrý večer minulého roku připravovali poctivě, museli jsme jej kvůli Lászlóvu úrazu omezit. Tak jako tak se ale všechny rízky, salát, mrkvánky i čokoládový dort dostaly ke klientům v Domě Šance formou výslužky a každému z přítomných klientů jsme popřáli, aby v novém roce bylo lépe. Vánoční setkání 24. prosince 2023 vzhledem k tomu bylo sice krátké, ale i tak emotivní. Klienti nám zpětně hlásili, jak si všechno od nás užili a pořádně se svátečně najedli. Těmito fotkami z minulých Štědrých večerů můžeme alespoň zavzpomínat.